

عنوان مقاله:

روایت شناسی داستان فرود سیاوش

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 14، شماره 26 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مینا بهنام - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جعفر یاحقی - عضو هیات علمی دانشگاه مشهد

خلاصه مقاله:

رویکرد روایت شناسیدر قالب تحلیل ساختاری متون به ما امکان می دهد تا از طریق بررسی فرم یک اثر ادبی به نظام معنایی فراسوی آن دست یابیم. همچنین از گذر بررسی ساختار و عناصر شکل دهنده روایت ها، در آثاری که حاوی قصه ها و روایت های گوناگونی از یک ژانر ادبی مانند حماسه هستند دریابیم که اصولی واحد، مشابه و تکرار شونده وجود دارد که در میان داستانها و روایت های موجود در یک اثر ادبی مشابهت ایجاد می کند. بر این اساس «داستان فرود» از شاهنامه فردوسی را برگزیدیم تا با رویکردی روایت شناسانه مورد بررسی و بازکاوی قرار دهیم و نقش فردوسی را در مقام راوی- نویسنده تلوچی در این روایت روشن کنیم. بررسی داستان نشان می دهد که عنصر دگردیسی و استحاله شخصیت در روند روایت و شکل گیری پی رفته ها تاثیر نهاده است و طوس که در پی رفت نخستین داستان، نقش قهرمان را بر عهده دارد، در پی رفت دوم با گونه ای دگردیسی کرداری به قهرمان دروغین یا ضد قهرمان بدل می شود و کارکرد و نقش ویژه دیگری می یابد. همچنین در پایان این بررسی می توان بهرام را بر بنیاد کارکردهای مثبت وی به عنوان قهرمان برتر در داستان معرفی کرد. وجود هفت کارکرد متفاوت از الگوی روایی پراپ در داستان مورد نظر از تفاوت نوع روایتگری فردوسی در شاهنامه در مقایسه با روایتگری در داستانهای عامیانه حکایت می کند و می تواند به عنوان یکی از ضعف های این الگوی روایی در تحلیل متون روایی مبنی بر وجود الگویی ثابت برای همه روایت ها باشد. واژگان کلیدی: روایت شناسی، کارکرد شخصیت، قهرمان، ضد قهرمان، دگردیسی قهرمان، توالی رویدادها. * تاریخ دریافت مقاله: ۲۰/۰۱/۱۳۹۰ تاریخ پذیرش نهایی:

۱۰۷/۰۸/۱۳۹۰ - نشانی پست الکترونیکی نویسنده مسئول: Mn_behnam@yahoo.com

کلمات کلیدی:

روایت شناسی، کارکرد شخصیت، قهرمان، ضد قهرمان، دگردیسی قهرمان، توالی رویدادها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734467>

